

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ มูลนิธิฯ
๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ มูลนิธิ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

อันเนื่องมาจากการสนทนาธรรม ณ มูลนิธิศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา เมื่อช่วงเช้าของวันอาทิตย์ ที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ในช่วงโมฆของการสนทนาพื้นฐานพระอภิธรรม มีท่านผู้เข้าร่วมสนทนาได้กราบเรียนท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ถึงเหตุการณ์จริง ที่ได้ประสบพบเจอในชีวิตประจำวันของท่าน กล่าวคือ ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่มีประชาชนและหน่วยงานราชการในอำเภอที่ท่านอาศัยอยู่ ให้ความเคารพนับถือ และท่านได้รับเชิญจากท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำอำเภอดังกล่าว เพื่อไปฟังการเทศน์มหาชาติโดยพระภิกษุ ที่ทางโรงพยาบาลได้

อาราธนามาแสดง เมื่อท่านไปร่วมงานนั้น ก็ได้พบความไม่เหมาะสมสำหรับเพศบรรพชิตหลายประการ จึงได้กราบเรียนขอความเมตตาจากท่านอาจารย์ว่า สมควรหรือไม่ ประการใด? ที่ท่านจะได้เล่าเรื่องความไม่เหมาะสมไม่ควรของบรรพชิตดังกล่าว นั้น เพื่อกกราบเรียนขอความเข้าใจที่ถูกต้องจากท่านอาจารย์ในที่สนทนาธรรมนี้ ซึ่งท่าน

อาจารย์ก็ได้กล่าวอนุโมทนา และอนุญาตให้ท่านผู้ร่วมสนทนาได้เล่าเรื่องดังกล่าวให้ทุกท่านในที่สนทนาในวันนั้น ได้รับฟัง และท่านอาจารย์ก็ได้เมตตาให้ความเข้าใจในตอนท้าย ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นการสนทนาที่ควรจะได้นำมาเผยแพร่ให้ทุก ๆ ท่านได้พิจารณา อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่พระศาสนา ควรที่พุทธศาสนิกชนจะให้ความสนใจ ใส่ใจ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงตามพระธรรมที่ได้ทรงมีพระมหากรุณาแสดงไว้

อนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่า ในระยะนี้ท่านอาจารย์ได้กล่าววลีหนึ่งที่คั่นหูทุกท่านบ่อย ๆ ว่า "เกรงใจอกุศล" กล่าวคือ ไม่ควรเลยที่บุคคลจะเกรงใจในอกุศล ซึ่งเป็นวลีที่มีความหมายลึกซึ้ง กว้างขวาง หลากหลายนัย

ที่ควรแก่การพิจารณาประกอบกับการสนทนา ที่ได้นำมาปรารภข้างต้น เป็นตัวอย่างที่สำคัญอันหนึ่งที่ผู้ที่ได้ชื่อว่าพุทธศาสนิกชน ควรตระหนัก คำนึงถึง และให้ความสำคัญอย่างยิ่งในความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงตามพระธรรมที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง

ในความเข้าใจของข้าพเจ้า อาจะถึงกาลที่พระศาสนาจะได้รับการแก้ไข ได้รับการใส่ใจ ในความเข้าใจผิดเดิม ๆ ทั้งหลายที่มีมา ที่สะสมมาเนิ่นนาน ซึ่งได้เบียดเบียน

พระธรรมคำสอนให้อันตรธานไปจากความเข้าใจ ให้กลับมาสู่ความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริงที่ได้ทรงตรัสรู้และทรงแสดง ไม่ใช่มุ่งไปทำสิ่งใด ด้วยความไม่รู้ ด้วยความเห็นผิด ด้วยการปฏิบัติผิด ด้วยการคิดเอง แล้วกล่าวตู่ว่าเป็นคำสอนของพระ

สัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งได้แพร่ขยายไปในวงกว้าง เป็นอันตรายอย่างยิ่งแก่สาธารณชน ที่เรียกตนเองว่าชาวพุทธ เสียงของพระธรรมที่ถูกต้องแท้จริงอาจจะถึงวาระที่รุ่งเรืองเฟื่องฟูขึ้นอีกครั้งด้วยความอาภัพ ด้วยกุศลเจตนา ของผู้ที่มีความเข้าใจพระธรรม ที่ร่วมใจกันแก้ไข ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตคัดบทสนทนาดังกล่าวมาเพื่อทุก ๆ ท่านได้พิจารณาร่วมกันดังนี้

คุณปริญญญา :

ขอกราบนมัสการพระคุณเจ้า ขอกราบท่านอาจารย์
 สุจินต์ ขอกราบท่านอาจารย์วิทยากร และผู้ร่วมสนทนา
 ทุกท่าน วันนี้ผมขอมาร่วมสนทนาในสิ่งที่ได้พบ ได้เห็น
 มาเมื่อวันศุกร์นี้ คือ การที่ได้ไปฟังเทศน์มหาชาติ
 เกี่ยวกับชาดก ซึ่งในชีวิตไม่เคยได้ฟังเลย แต่พอได้รับฟัง
 แล้ว ก็มีความขัดข้อง ไม่สบายใจ แล้วก็คิดว่า พระธรรม
 คำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา จะถดถอยลง แล้วก็จะทำ
 ให้การเลื่อมใส หรือศรัทธา หรือสิ่งที่ถูกต้อง เกี่ยวกับคำ
 สอนของพระพุทธเจ้าถูกบิดเบือนไป เพราะฉะนั้น
 ประเด็นการสนทนานี้ แล้วแต่ท่านอาจารย์จะกรุณาให้นำ
 ขึ้นมาหรือไม่

แต่ก่อนที่จะให้ท่านอาจารย์มีความเมตตา การศึกษา
 ธรรมะของกระผม ก็ศึกษาที่นี้มาประมาณ ๓ ปีกว่า จาก
 เบื้องต้น ไม่รู้เลยว่า ธรรมะคืออะไร จากนั้นก็ค่อย ๆ
 ศึกษากับท่านอาจารย์ และฟังพระธรรมคำสอนมา
 เรื่อย ๆ ตลอดเวลา จนกระทั่งบัดนี้ เริ่มมีความเข้าใจบ้าง
 ว่าธรรมะ คือ สิ่งที่มีจริง ให้ศึกษาได้ในชีวิตประจำวัน แต่
 ว่า เมื่อศึกษาไปและมีความเข้าใจบ้างแล้ว ก็เกิดมีความ
 มุ่งมั่นว่า อยากจะนำความเข้าใจอันนี้ ไปช่วยสอน
 ชาวบ้านที่ต่างจังหวัดที่กระผมอยู่ เพราะว่าชาวบ้าน
 ไม่ได้รู้เลยว่า ธรรมะคืออะไร? แล้วก็ประพฤติปฏิบัติกัน
 ในทางที่ผิด ถ้าท่านอาจารย์จะมีความเมตตา ให้ผมนำ
 เรื่องของสิ่งที่ได้พบ ได้ยิน ได้เห็น เมื่อวันศุกร์ ในขณะที่
 ไปฟังเทศน์มหาชาตินั้น มาเล่าให้ท่านอาจารย์ฟัง ก็
 แล้วแต่ท่านอาจารย์จะเห็นสมควรครับ

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ ก็ต้องขออนุโมทนา ในหน้าที่ของชาวพุทธ ซึ่งต้อง
 ศึกษา เพราะเหตุว่า เมื่อเราได้นับถือในพระปัญญาคุณ
 ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ถ้าเราไม่ได้ศึกษาให้เข้าใจ
 พระธรรมคำสอน ก็ชื่อว่า เราไม่รู้จักพระสัมมาสัมพุทธ
 เจ้า ถ้าชาวพุทธทั้งหมดยังเป็นอย่างนี้ พระศาสนาก็
 อันตรธาน เพราะฉะนั้น ก็ขออนุโมทนาคุณปรีญญา เมื่อ

มีอะไรที่เกี่ยวข้องกับชาวพุทธ สหายธรรมทั้งหลาย หรือผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันก็ควรที่จะวินิจฉัย หรือว่ากล่าวถึง หรือว่าสามารถที่จะทำให้พระศาสนา เป็นที่เข้าใจถูกต้องขึ้น ก็สมควร ด้วยความอาหาญ เพราะเหตุว่า ทุกอย่างที่ทำ ไม่ใช่เพื่อเราจะมีชื่อเสียง หรือเราจะเป็นที่รัก แต่เพื่อความถูกต้อง และเพื่อดำรงไว้ซึ่งความจริง โดยที่ว่า ไม่หวั่นไหวเลย ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เพราะว่าเราเป็นผู้ที่มีเจตนาที่เป็นกุศล แล้วก็มีศรัทธาในพระศาสนา

...เพราะฉะนั้น ไม่เห็นด้วยกับการที่ บุคคลหนึ่งบุคคลใด จะไม่ศึกษาพระธรรมโดยละเอียดแล้วก็กล่าวสิ่งซึ่งไม่เป็นไปตามคำสอน ตู่ว่าขณะนั้นเป็นคำสอน เพราะฉะนั้น ไม่ว่าเราจะได้ยิน ได้ฟังอะไรมา กุศลจิต ที่ปรารถนาที่จะให้คนได้เข้าใจถูกต้อง ก็จะทำให้เราไม่หวั่นไหว พร้อมทั้งจะช่วยกัน ทำให้มีความเข้าใจถูกต้องขึ้น ถ้าสามารถจะกระทำได้ ก็ขอเชิญคุณปริยญาเล่าค่ะ...

คุณปริญญ :

ครับ กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ครับ ก็คือว่า เมื่อวันพุธที่แล้ว ผมก็ได้รับเชิญไปฟังเทศน์มหาชาติ ซึ่งพอได้รับคำเชิญ ผมก็รู้สึกมีความยินดี เพราะว่าในชีวิตไม่เคยได้รับฟัง พอไปถึงที่สถานที่เทศน์ คือ เป็นโรงพยาบาลในต่างจังหวัดซึ่งผมพักอาศัยอยู่ เขาก็ให้ผมไปนั่งคู่กับท่านนายอำเภอที่มาใหม่ ซึ่งท่านย้ายมาประมาณ ๗ เดือน ก็บอกท่านว่า ดีจังครับที่ท่านสนใจในคำสอนของพระพุทธเจ้า แล้วมาฟังธรรมที่นี่ ก็ได้สอบถามท่านว่า ท่านได้ศึกษาอยู่ที่ไหนบ้าง? ท่านบอก ท่านไม่ได้ศึกษาเลยครับ ได้แนะนำตัวกระผมเอง แล้วบอกว่าผมเพิ่งศึกษาธรรมจากพระไตรปิฎกมาประมาณ ๓ ปีกว่า มี

ความประสงค์ว่า หลังจากที่ได้ศึกษาพอเข้าใจบ้างแล้ว ก็
 อยากจะนำธรรมะ คำสั่งสอนของพระพุทธองค์ มาช่วย
 สอนชาวบ้านในหมู่บ้านของผม แล้วก็บอกท่าน
 นายอำเภอว่า ถ้าท่านยินดีที่จะให้ผมช่วยเหลือ หรือว่า
 ยินดีที่จะไปสนทนากัน เรื่องของพระธรรมคำสอนของ
 พระพุทธเจ้า ผมก็ยินดีที่จะไปพบท่าน

จากนั้น พระภิกษุก็เริ่มมีการเทศน์ ๒ ธรรมาสน์ การเทศน์
 ๒ ธรรมาสน์ของพระภิกษุนี้ ผมก็จะย่นเป็นเรื่องสั้น ๆ
 หมายถึงว่า การเทศน์ของท่านเป็นไปในทางตลก เป็นไป
 ในทางไม่ใช่เทศน์ เป็นการแหย่ แล้วยกแหย่เสียงแบบว่า
 ยาว ๆ คือว่าผมเอง ก่อนที่จะไปฟังเทศน์ ผมก็เข้ามาใน
 เว็บไซต์ของมูลนิธิฯ เพื่อศึกษาดูว่า ลักษณะของการ
 เทศน์ที่ถูกต้องควรจะเป็นอย่างไร? แล้วก็ได้ความรู้บ้าง
 นิดหน่อย แต่ว่าสิ่งที่ผมเห็น ผมพบการกระทำของท่าน

เป็นการทำลายพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เพราะเทศน์ไป ก็ตกลงไป เฮฮาไป สนทนาแบบว่า ท่านไม่ได้มีความระมัดระวัง ในการสั่งสอนชาวบ้านเลย พอเทศน์กันครั้งแรก ก็มีการเรียไรแล้ว การเรียไร เขาก็เดินเอาพานมาให้เราบริจาคนะ แต่ก่อนที่ผมจะออกจากบ้านไป ในซองผมก็บริจาคนะบ้าง แต่ในปัจจุบัญนั้น ผมก็บอกไปว่า ปัจจุบันนี้ ผมต้องการบริจาคเพื่อเป็นค่ารถ ค่าเดินทางของพระภิกษุ เพื่อมาโปรดหรือว่ามาเทศน์เท่านั้น เพราะพระภิกษุผู้บวชในพระพุทธศาสนา จะต้องเป็นผู้ที่ละ

แล้วที่ผมเขียนนี้ ใครก็ตามที่ได้รับเงินนี้ จะได้ทำตามเจตนารมณ์อย่างที่ผมต้องการ จากนั้นท่านก็มีการสอนเขาเรียกอะไร? อาจจะใช้คำไม่ถูก แต่ว่า สองธรรมาสน์แล้วก็มี ๑๓ ชาดก หลังจากนั้น ชาดกที่ ๒ ที่ ๓ ก็มีการเรียไรอีก คนมาเรียไรอีก จนชาดกที่ ๕ ก็ยังมีการเรียไร

ในชาดกที่ ๔ ผมก็ถามว่า ทั้งหมดนี้เอาเงินไปที่ไหน? เขาก็บอกว่า เป็นการถวายปัจจัยให้แก่การเทศน์ ผมก็เอาระดาษที่ผมโน้ตไว้เกี่ยวกับเรื่องการทำบุญให้ท่านนายอำเภออ่าน ว่าพระบวชเพื่ออะไร ไม่ใช่บวชเพื่อจะต้องการเงินกัณฑ์เทศน์มาก ๆ ท่านก็อ่านดู แต่ว่าท่านก็ไม่ได้พูดอะไร จนในที่สุด พอจบกัณฑ์เทศน์ จบเทศน์หมดก็เป็นห้วงรอบไปแล้ว ที่มีการเรียไร คราวนี้ พระองค์หนึ่งที่อยู่บนธรรมมาสน์ ก็เอ่ยชื่อผมขึ้นมา เอ่ยชื่อนายอำเภอขึ้นมา เอ่ยชื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลขึ้นมา แล้วก็บอกว่าถึงเวลาแล้ว ที่ท่านจะต้องมาติดกัณฑ์เทศน์ ผมก็นั่งเฉย ทุกคนก็นั่งเฉย ๆ แล้วท่านก็บอกว่า ถ้าเป็นลูกผู้ชายจริง ก็มาติดกัณฑ์เทศน์ ผมก็นั่งเฉย ๆ อีก แต่ว่า จุดนี้โทสะเกิด โทสะเกิดขึ้นเล็กน้อย รู้ว่าขณะนั้นมีความไม่พอใจในการกระทำของท่าน ผมเกือบจะลุกขึ้นไป แต่มีคนห้าม

ถ้าผมได้ลุกขึ้นไป ผมก็จะบอกว่า ท่านกำลังทำลายพระพุทธศาสนา การบวชของท่านไม่เป็นประโยชน์กับประชาชนเลย แต่เพราะว่า ไมค์ก็มีอยู่ที่พระ ๒ องค์ กระผมไม่มีไมค์ และการลุกขึ้นไปในที่นั้น ก็คงไม่สมควร

เท่าไร ก่อนจบรายการ เขาก็ประกาศว่า ให้ผมเป็นประธานชมรมผู้สูงอายุของที่อำเภอของผม ผมก็คิดว่าจากนี้ไป จะนำเรื่องไปนำเสนอกับผู้อำนวยการโรงพยาบาล บอกว่าท่านที่นำพระภิกษุมาเทศน์นี้ เป็นการไม่สมควร ไม่ใช่ไม่สมควร พระท่านมาเทศน์ แต่ว่าไม่ได้ทำคุณประโยชน์แก่พระพุทธศาสนา ท่านกำลังทำลายพระพุทธศาสนา และพร้อมกันนี้ ผมก็จะไปพูดกับนายอำเภอเช่นเดียวกัน ผมก็เลยมากราบเรียนกับท่านอาจารย์ครับ

ท่านอาจารย์ :

ฟังแล้ว เป็นอย่างไรคะ? ไม่เหมือนเหตุการณ์ ณ พระวิหารเชตวัน พระวิหารโกสัมพี หรือที่หนึ่งที่ใดเลย ในครั้งพุทธกาล นี่ก็แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ เพราะขาดการศึกษาพระธรรมให้เข้าใจ ชาวพุทธส่วนใหญ่เข้าใจว่าตัวเองเป็นชาวพุทธ แต่เมื่อไม่ได้ศึกษาเพราะฉะนั้น ก็เป็นอย่างนี้แหละ คือ ไม่รู้อะไรเลย ทั้งสิ้น...

ไม่รู้ แม้แต่ว่า คำสอนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ๔๕ พรรษา เพื่อให้คนฟังเกิดความเข้าใจถูก เกิดความเห็นถูก ไม่ว่าจะเป็นเทศน์มหาชาติ หรือเทศน์ใด ๆ ทั้งสิ้น ประโยชน์ก็คือว่า เพื่อให้คนฟังเข้าใจธรรมะ แล้วก็มีความเห็นที่ถูกต้อง ถ้าไม่เป็นอย่างนี้ ก็ไม่ใช่คำสอนของ

พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าแน่นอน แต่ที่เราสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงคนที่ไม่ได้ศึกษาธรรมะให้เข้าใจ ได้ไหม? ถ้าเขาไม่สนใจที่จะศึกษาพระธรรม เพราะฉะนั้น กล่าวได้เลย เขาไม่ฟัง เขาไม่เห็นด้วย แล้วเขาไม่เห็นประโยชน์ของการศึกษาพระศาสนา...

...เพราะฉะนั้น ก็เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ที่รู้ว่า อนัตตา คือ ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใคร เพราะความไม่รู้ กล่าวได้เลยทั้งหมด ที่ประพุดกันอยู่ ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร ก็เพราะ ความไม่รู้ เพราะฉะนั้น เมื่อความไม่รู้ ทำให้เป็นอย่างนี้ ก็เป็นหน้าที่ของชาวพุทธ ที่คงจะได้เคย มีโอกาสได้ฟังพระธรรม ณ พระวิหารเชตวัน หรือว่าที่ไหนก็ตามในครั้งนั้น ที่สามารถที่จะเข้าใจถูกว่า พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้เพื่ออนุเคราะห์สัตว์โลก สัตตูปการคุณ มิฉะนั้น ก็ไม่สมกับการที่ได้ทรงบำเพ็ญ ที่เป็นถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าไม่ได้อนุเคราะห์ใคร

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่ได้มีการเข้าใจถูกในครั้งนั้น ก็ยังสามารถที่จะเข้าใจว่า อะไรถูก อะไรผิด และอะไรควร เมื่อเข้าใจอย่างนี้ ก็เป็นผู้ที่มั่นคง พร้อมที่จะเกื้อกูล คนที่สามารถเกื้อกูลได้ แต่ถ้าไม่สามารถที่จะเกื้อกูลได้ ก็เสียเวลาเปล่า คือ ทำสิ่งซึ่งไร้ประโยชน์ เพราะว่า ถึงแม้ว่าจะมีความหวัง

ดีสักเท่าไร ก็ไม่มีใครเห็นว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง จนกว่าจะได้ฟังพระธรรม และการศึกษาพระธรรม จะเห็นได้ว่า ไม่มีทางที่จะไปเปลี่ยนใครได้เลย ได้ยินเสียงพระธรรม ก็ไม่ฟัง ไม่ใช่ว่าไม่มีโอกาสได้ยิน ได้ยินอยู่ ก็ไม่ฟัง เพราะฉะนั้น การที่แต่ละบุคคล คือ แต่ละธาตุ ซึ่งเกิดมา ธาตุดิน ก็ต้องเป็น ธาตุดิน จะเป็นธาตุน้ำ ไม่ได้ ธาตุโลหะ ก็ต้องเป็น ธาตุโลหะ ธาตุโมหะ ก็ต้องเป็น ธาตุโมหะ ใครจะไปเปลี่ยนแปลงธาตุทั้งหลายได้...

...ในสมัยพุทธกาล มีพวกเดียรฉัตร คือ นับถือครูบาอาจารย์อื่นมาก แต่พระผู้มีพระภาคฯ ก็ไม่ได้เสด็จไปทรงแสดงธรรมกับบุคคลเหล่านั้น แต่ไม่ว่าใครที่ไหน สามารถที่จะเข้าใจพระธรรมได้ ทรงพระมหากรุณาเสด็จไป แม้แสนไกล...เพื่อความเข้าใจ ของคนนั้นเพียงคนเดียว แสดงให้เห็นว่า ถ้าพระองค์ไม่เสด็จไป เขาไม่มีโอกาสที่จะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเลย ด้วยเหตุนี้ เมื่อเข้าใจในความเป็นอนัตตาและในการที่ ยาก ที่ใครสามารถไปเปลี่ยนแปลง ธาตุ ซึ่งไม่ใช่ใครเลย แต่เป็น ธาตุ ที่สะสม

มาอย่างนั้น ที่จะเห็นอย่างนั้น แม้แต่จะเห็นผิด ก็ไปกลับ
ความเห็นไม่ได้ กล่าวว่าเป็นชาวพุทธ แต่ไม่ได้ศึกษา
ธรรมะเลย...

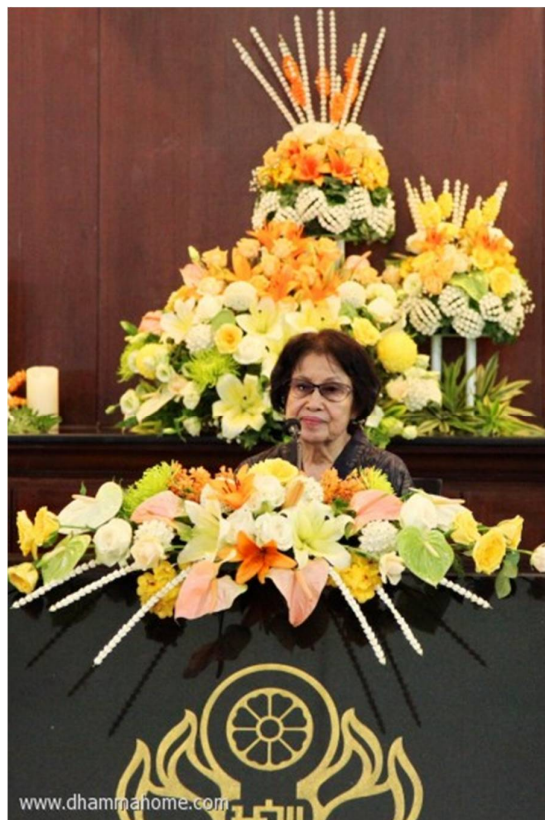

...เพราะฉะนั้น ผู้ที่ศึกษา ก็รู้ว่า ถ้าเป็นชาวพุทธ มีความ
เคารพในพระศาสดา ก็ต้องศึกษาพระธรรม ที่ทรงแสดง
ไม่ใช่ "คิดเอง" ไม่ใช่ "กล่าวเอง" แล้ว "อ้าง" ว่าเป็นคำ
สอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ต้องศึกษาด้วยความ
เคารพอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น ก็ไม่เดือดร้อนใจ กับธาตุ
ทั้งหลาย ซึ่งใครก็ยับยั้งไม่ได้ ที่จะให้เป็นอย่างนั้น

แต่สำหรับผู้ที่มิบุญ ที่ได้สะสมแล้วแต่ปางก่อน ซึ่ง
ขณะเดี๋ยวนี้นะ เป็นบุญแต่ปางก่อน สำหรับชาติหน้า
ที่สามารถจะมีโอกาส ได้ยิน ได้ฟัง แล้วก็ "เข้าใจ
ธรรมะ" ต่อไป...

"...ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พรหมจรรย์นี้ ภิกษุไม่อยู่ประพฤติเพื่อจะหลอกลวงชน ไม่อยู่ประพฤติเพื่อประจบคน ไม่อยู่ประพฤติเพื่ออานิสงส์ คือ ลาภ สักการะ ความสรรเสริญ ไม่อยู่ประพฤติด้วยคิดว่า ชนจะรู้จักเราด้วยอาการอย่างนี้ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ที่แท้พรหมจรรย์นี้ ภิกษุยอมอยู่ประพฤติเพื่อการสำรวจ และเพื่อการละ..."

กราบทำบุญชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคอเพย้ง
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่าน ครับ

